

Dr JM Eustatia
Plantagehuis Lange Tuin
Weg naar Fuik 86
Email: joseeustatia@gmail.com

Tel 599 9 7673664
Cell phone 599 9 5627896

Aan de Procureur-Generaal van de Hoge Raad der Nederlanden
Korte Voorhout 8
2511 EK den Haag
Nederland

Curaçao, 15 november 2016,

Zeer Geachte Heer Procureur-Generaal,

Ondergetekende JM Eustatia wendt zich tot u met het verzoek kennis te willen nemen van bijgaande klacht.

Ik stel er prijs op te stellen dat - de eigen onaangename ervaringen ten spijt en tevens in tegenstelling tot wat ik de laatste tijd vaker op de social media en internet lees - ik er nog steeds van uitga dat de Nederlandse Rechtspraak in de kern integer is.

Dat ik anderzijds ook de overtuiging ben toegedaan dat er onder de jurisdictie van de Nederlandse rechtspraak ook foute rechters werkzaam zijn, maakt dat niet anders.

Het is in de overtuiging dat de Nederlandse Rechtspraak in de kern integere rechtsspraak is dat ik mij tot u wend in de hoop van u een reactie op mijn klacht te mogen ontvangen.

Mijn klacht heeft betrekking op een vonnis dat door rechter mr. PH Veling, als rechter verbonden aan het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, in een door mij tegen mr. F.J.P. Veenhof aangespannen gerechtelijke procedure (bijlage 1) werd uitgesproken.

Ik heb aan de hand van niet voor twijfel vatbare bewijsstukken aangetoond dat de akte waarvan mr. FJP Veenhof in het door hem voorgezeten arbitrageproces gebruik heeft gemaakt vals is.

Ik ben mij zeer wel bewust van het feit dat u niet kan ingrijpen in eenmaal uitgesproken vonnissen. Dat is ook beslist niet wat ik van u verwacht.

Ik ga er echter wel van uit dat indien u net als ondergetekende tot het oordeel komt dat hier sprake is van een vonnis waarvan is aangetoond dat het opzettelijk

op foute overwegingen is gebaseerd, het wel mogelijk moet zijn de betrokken rechter te corrigeren.

Ik heb recentelijk een brief naar de Raad voor de Rechtspraak verstuurd (bijlage 2), waarin ik het verzoek doe de mogelijkheden te bezien ter voorkoming dat ook in Hoger beroep weer sprake zal zijn van een vonnis dat op dezelfde wijze als het vonnis van rechter mr. P.H. Veling, door vooringenomenheid en partijdigheid zal worden bepaald.

Ik kan met absolute zekerheid stellen dat de door mij gewraakte akte voor de volle 100% vals is. Dit blijkt onomstotelijk aan de hand van de stukken die ik aan rechter mr. PH Veling heb overgelegd, maar die hij kennelijk niet in zijn oordeel heeft betrokken.

Die bewijsstukken worden met deze brief aan u overgelegd, zodat u zelf tot een gewogen oordeel kunt komen.

De akte waarvan mr. Veenhof gebruik heeft gemaakt is, voor de volle 100% bewijsbaar vals.

Het Gerechtshof alhier doet er echter alles aan om hun collega mr. Veenhof uit de wind te houden. Men stelt daarom, met de vasthoudendheid een betere zaak waardig, alles in het werk om de door mr. Veenhof gebruikte valse akte als een authentieke akte voor te stellen.

In de brief aan de Raad voor de Rechtspraak worden meer voorbeelden gegeven van door vooringenomenheid c.q. partijdigheid bepaalde beschikkingen waarmee ik in de afgelopen 10 jaar ben geconfronteerd.

De vooringenomenheid en openlijke partijdigheid heeft zich wederom, maar nu op de meest abjecte wijze, in het opgemelde vonnis in eerste aanleg van rechter mr. PH Veling gemanifesteerd.

Rechter mr. PH Veling is zich te buiten gegaan aan het als een strafrecht advocaat in dienst van de wederpartij opstellen van een verweer om de door mr. FJP Veenhof gebruikte bewijsbaar valse akte tot een authentieke akte te verklaren.

DE VALSE AKTE

Verwezen zij naar bijlage 3, de door mr. Bonapart opgemaakte concept akte van compromis en bijlage 4 de door mr. Bonapart opgeschoonde versie van de concept akte van compromis.

Bij ontvangst van het door mr. Veenhof gewezen arbitrale eindvonnis (bijlage 5), werd ik geconfronteerd met de verbijsterende mededeling van de deurwaarder dat het vonnis niet executeerbaar was, *omdat de voornaamste en enige solvente partij niet in het arbitrale vonnis was vermeld*.

Ik begreep pas later dat de maatschap (de VOF) *doelbewust* uit het arbitrageproces was weggelaten.

Omdat bij het doorgehaalde woord concept, parafen waren geplaatst (bijlage 3), nam mr. Veenhof aan dat partijen besloten hadden het concept de definitieve status te verlenen.

Mr. Veenhof heeft het niet nodig gevonden om door vragen te stellen zijn conclusie te verifiëren. Hij oordeelde immers terecht dat door het stellen van vragen slapende honden wakker zouden worden gemaakt.

Wat hierna volgde was echter nog dramatischer:

Doordat op het door mr. Diaz naar mr. Veenhof geleide concept een handtekening ontbrak bij de VOF (bijlage 6) *“concludeerde”* de arbiter tevens *“dat partijen besloten zouden hebben de VOF aan de procedure te onttrekken”*. Ook in dit geval zag mr. Veenhof af van het stellen van ook maar één enkele vraag.

De VOF werd zoals uit de tekst van de akte blijkt door mr. Diaz vertegenwoordigd. Mr. Diaz heeft zich gedurende het gehele mediatietraject als de vertegenwoordiger van de VOF gepresenteerd. Dit blijkt zowel uit zijn eigen verklaring waarin hij zich woordelijk presenteert als de gemachtigde van de VOF, maar ook uit een tiental juridische procedures die aan de mediatie en arbitrage vooraf zijn gegaan (bijlage 7a en 7b).

Mr. Diaz trad in al de in bijlage 7b vermelde procedures op als de gemachtigde van de VOF.

Rechter mr. PH Veling was op de hoogte van het in bijlage 7a en 7b gemelde feit. Rechter mr Veling wist, *mede gezien de tekst van de akte*, dat mr. Diaz verondersteld werd de akte van compromis namens de VOF te tekenen.

Dat klemt in het geval van mr. Veling te meer omdat hij uit de aan hem door Eustatia in zijn klaagschrift overgelegde stukken heeft kunnen opmaken dat mr. Diaz valselijk, zonder daartoe gemachtigd te zijn, de hem ter ondertekening toegestuurde concept akte, **ongetekend** naar de arbiter heeft doorgeleid.

Een lezer van mijn klaagschrift (verondersteld mag worden dat rechter mr. Veling daartoe behoort) heeft kunnen opmaken dat het niet de eerste keer was dat mr. Diaz deze truc toepaste: mr. Diaz had namelijk eerder in DRIE aan de

mediatie voorafgaande procedures op dezelfde wijze getracht de VOF, de enige solvante wederpartij, aan de vorderingsmogelijkheid van Artsenlab te onttrekken.

Aan rechter mr. PH Veling werden in het klaagschrift drie voorbeelden voorgelegd waaruit onweerlegbaar kon worden afgeleid dat het STEEDS de bedoeling van mr. Diaz is geweest om de VOF aan de vordering van Artsenlab nv te onttrekken. Eustatia zou in de optiek van mr. Diaz, nadat de VOF aan de procedure zou zijn onttrokken, zich alleen met de onbeduidende, niet solvante werkmaatschappijen van de VOF dienen te verstaan en dus het nakijken hebben.

Uit de vonnissen van 4 mei 2009 KG 102/2009; van 11 mei 2009 KG 116/2009 en in het vonnis van 2009 KG 23/09 blijkt dat mr. Diaz **eerder** tot driemaal toe getracht heeft de VOF aan de vorderingsmogelijkheid van Artsenlab te onttrekken, maar steeds door de attente rechter daarvoor terecht is geweest. Is het niet al te opvallend dat wat eerder in drie gevallen door mr. Diaz is geprobeerd maar hem niet is gelukt, dit bij mr. Veenhof wel lukt? Is het niet al te opvallend dat deze truc wel slaagt bij mr. Veenhof, wiens benoeming als arbiter door mr. Diaz is doorgedrukt? Mr. Veling was op de hoogte van deze feiten. Het kan mr. Veling dus niet zijn ontgaan dat hier met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid sprake was van een of andere vorm van handjeklap tussen mr. Diaz, die de benoeming van mr. Veenhof als arbiter had doorgedrukt en de zich t.o.v. van mr. Diaz wellicht schatplichtig voelende mr. Veenhof.

Het verregaande arbitraal besluit de VOF aan de procedure te onttrekken was louter en alleen gebaseerd op conclusies die werden afgeleid uit de doorhaling van het woord concept, de bij dat doorgehaalde woord concept geplaatste parafen en een ontbrekende handtekening van mr. Diaz, waar hij namens de VOF had moeten tekenen.

Elk wettig en overtuigend bewijs van ter zake overeenstemming tussen partijen ontbrak. Er was geen begeleidend schrijven waarin partijen bevestigden dit verregaande besluit daadwerkelijk te hebben genomen.

Ook de tekst van de akte, *waarin de VOF steeds als partij wordt vermeld*, lijkt geheel in strijd te zijn met de door mr. Veenhof getrokken conclusie.

MAAR: ware er bij rechter mr. Veling sprake van enige twijfel, dan had hij de bevestiging van de kwaadwillige bedoelingen van mr. Diaz en mr. Veenhof

gemakkelijk kunnen afleiden uit de brief van 13 april 2010 (bijlage 8).

De brief van 13 april 2010 werd twee weken na de 30 maart 2010 gedateerde concept akte en de eveneens 30 maart 2010 gedateerde opgeschoonde versie verstuurd. Eustatia had de opgeschoonde akte getekend. Eustatia mocht er dan ook terecht uitgaan van deelname van de VOF aan de procedure. Dit was immers vastgelegd in de opgeschoonde dus definitieve versie van de akte van compromis. De brief van 13 april 2010 was dan ook een aperte bevestiging van het idee van Eustatia van deelname van de VOF aan de arbitrage.

De door mr. Veenhof getrokken conclusies blijken in strijd te zijn met elke logica en zijn dan ook volkomen ongeloofwaardig.

Het kan niet anders dan dat ook rechter mr. PH Veling de opgemelde arbitrale conclusies als in strijd met elke logica heeft gewaardeerd. Rechter mr. PH Veling is door ondergetekende immers nadrukkelijk gewezen op de onvolkomenheden en onjuistheden in de door de arbiter gebruikte akte.

Mr Veling is door mij gewezen op de onjuiste interpretatie van de akte door voorgaande foute rechters.

Men mag zich dan ook afvragen hoe rechter mr. Veling ertoe kwam om geloof te hechten aan de hersenspinsels van mr. Veenhof en zijn kompaan mr. Diaz.

Ik stel nadrukkelijk niet te geloven dat Rechter Veling ook maar één moment de conclusies en verweren van mr. Veenhof serieus heeft genomen. Wat in zijn vonnis staat is het *voorgewend*, het *valselijk geveinsd* geloof in de ongeloofwaardige stellingen van mr. Veenhof.

Eustatia is voor wat de akte betreft ervan overtuigd dat hier in de kern sprake is van valsheid in geschrifte: het was immers de daadwerkelijke bedoeling van mr. Diaz en mr. Veenhof, om via het valse concept een vals idee over de bedoelingen van de wederpartij te creëren. Mr. Diaz en mr. Veenhof hebben immers in kennelijk stiekeme samenspraak met elkaar besloten gebruik te maken van een concept akte die een geheel andere bedoeling tot uitdrukking bracht dan de akte waarvan de wederpartij uitging. Valsheid in geschrifte is naar ik begrepen heb niet alleen beperkt tot het valselijk bewerken van een akte.

In het onderhavige geval waarbij met de (niet bewerkte) akte een valsheid wordt beoogd zou ook sprake kunnen zijn van valsheid in geschrifte. Wederpartij (Eustatia) verkeerde immers in de terechte veronderstelling dat de door hem ondertekende opgeschoonde versie van het concept, de officiële akte was, die als leidraad voor het arbitrageproces zou dienen.

Eustatia kon niet weten dat Diaz c.s. **heimelijk** gebruik maakten van een hem onbekende akte, een akte die uitging van een aan de procedure onttrokken zijnde VOF.

Om de valsheid van de akte in al zijn valsheid te doorzien moet men de in bijlage 9 vastgelegde **vier** verklaringen aan een analyse onderwerpen. Bij vergelijking van de verklaringen komt men er snel achter dat alle vier de verklaringen elkaar volledig tegenspreken.

DE VERKLARINGEN (bijlage 9)

- De (eerste) verklaring van mr. Bonapart, die werd afgelegd tegenover de Raad van Toezicht benadert de waarheid het meest; uitgezonderd slechts zijn onterecht vergoelijken van de door mr. Diaz begane wandaad.
- Mr. K. Frielink stelt in bijlage 9 namens mr. Veenhof dat **tijdens een arbitragesessie** door partijen besloten zou zijn het concept tot de definitieve akte te verklaren. Partijen zouden dit hebben aangegeven via het doorhalen van het woord concept en door het plaatsen van parafen bij het doorgehaalde woord concept.
Een verklaring waarvan het leugenachtig karakter blijkt uit het feit dat er op de datum waarop het concept werd ondertekend (30 maart 2010) geen arbitragesessie was en de opgeschoonde versie die bedoeld was om als de definitieve akte naar de arbiter te worden geleid reeds aanwezig was. Het wachten was slechts op de ondertekening door mr. Diaz en zijn cliënten. Een totaal ongeloofwaardige verklaring die immers veronderstelt dat Eustatia zich als een lam ter slachtbank heeft laten leiden door vrijwillig een besluit te tekenen waarmee hij bij voorbaat de verliezer zou zijn.
Volkomen ongeloofwaardig!
Deze verklaring wordt bovendien door alle andere verklaringen tegengesproken.
- In zijn verklaring rept mr. Diaz niet over een **tijdens een arbitragesessie** door partijen akkoord gaan met het aan de concept akte verlenen van de status van definitieve akte. Dat kan ook niet omdat er op 30 maart 2010 geen arbitragesessie was gepland.

- De tweede verklaring van mr. Bonapart is bewijsbaar leugenachtig. Deze verklaring is niet alleen in strijd met de verklaring van mr. Diaz en mr. Frielink, maar ook in strijd met zijn eigen (eerste) verklaring. Deze verklaring van mr. Bonapart gaat er immers van uit dat hij -zonder dat Eustatia dat wist- de VOF aan het arbitrageproces heeft onttrokken. Een verklaring die niet spoort met de verklaring van mr. Frielink die ervan uitgaat dat Eustatia in een gezellig samenzijn met de wederpartij het suïcidale besluit nam om de VOF aan het arbitrageproces te onttrekken.

Het was zoals eerder gesteld, de bedoeling dat mr. Bonapart (de opsteller van het concept en verantwoordelijk voor de opgeschoonde versie van het concept) de door alle partijen getekende opgeschoonde akte naar de arbiter zou versturen. Mr. Bonapart is echter in de fout gegaan door zich niet meer met de zaak te bemoeien en de afhandeling aan kantoorgenoten over te laten. Hij heeft zich niet afgevraagd wat er met zijn naar mr. Diaz verstuurd akte is gebeurd. Hij heeft door dit nalaten mr. Diaz de kans gegeven de concept akte manipulatief aan te wenden voor een doel waarvoor zij niet was bestemd.

We hebben aangetoond dat terwijl mr. Diaz op basis van de manipulatief gebruikte concept akte valselijk suggereerde dat de VOF aan het arbitrageproces onttrokken was, de deelname van de VOF aan het arbitrageproces in de brief van 13 april 2010 (bijlage 8) nadrukkelijk werd bevestigd.

Mr. Veling had uit de hem gepresenteerde feiten kunnen afleiden dat het nooit de bedoeling van Eustatia c.s. is geweest om Artsenlab uit de procedure te houden.

Men kan dan ook zonder meer stellen dat er zowel zijdens mr. FJP Veenhof en mr. R. Diaz, maar ook zijdens rechter mr. PH Veling sprake was/is van boos opzet om een bewijsbaar valse akte aan te wenden alsof dit de door alle partijen gewenste akte was. Ook degene die zoals rechter mr. PH Veling van een valse akte gebruik maakt, maakt zich schuldig aan valsheid in geschrifte.

Ik verwijs u vervolgens naar mijn drie beroepschriften in Hoger Beroep (bijlage 10), die bij lezing een helder beeld geven van de misleiding en fraude die zowel het door mr. Veenhof geleide arbitrageproces als het door mr. Veling behandelde civiele proces in Eerste Aanleg heeft gekenmerkt.

Deze beroepschriften geven een helder beeld van de misleidende wijze waarop mr. PH Veling zijn functie als rechter heeft misbruikt om eiser doelbewust een bewijsbaar valse akte als de authentieke akte aan te smeren (bijlage 1).

Mr. PH Veling heeft gebruik gemaakt van semantische kunstgrepen om de niet te ontkennen valse akte een legale status te geven. Een poging waarin hij niet kón slagen. Het gevolg is echter wel dat rechter mr. PH Veling zich hiermee zelf schuldig maakt aan valsheid in geschrifte.

Er wordt naar mijn mening met deze brief met kracht van bewijs aangetoond dat rechter mr. PH Veling voor wat dit aspect van de procedure betreft bepaaldelijk niet als een integere rechter heeft gehandeld.

Maar het zal niet hierbij blijven.

2) Mr. Veling heeft niet de minste aandacht besteed aan de meer dan twintig voorbeelden van arbitrale partijdigheid die Eustatia mr. Veenhof heeft verweten (bijlage 11):

Eustatia staat niet alleen in zijn standpunt dat mr. FJP Veenhof in zijn optreden als arbiter deels partijdige, deels foute en deels corrupte arbitrale besluiten heeft genomen. Dat blijkt nadrukkelijk uit brief d.d. 5 oktober 2011 die mr. Bonapart aan mr. Veenhof heeft doen toekomen (bijlage 12). Het blijkt ook uit het verzoekschrift dat door mr. Rijnberg, mr. Bonapart en Eustatia naar de arbiter is verstuurd met verzoek het arbitrale vonnis aan te vullen en aan te passen (bijlage 13).

Mr Veling heeft er echter de voorkeur aan gegeven om in navolging van de raadsheer van mr Veenhof de partijdige arbitrale besluiten slechts te toetsen op basis van roekeloosheid. Hij gaat daardoor achteloos voorbij aan niet te weerleggen bewijsstukken van partijdigheid waaraan mr. FJP Veenhof zich schuldig heeft gemaakt.

Een integere rechter zou er nooit over gedacht hebben om het verzoek van klager in de wind te slaan en de gewraakte besluiten slechts op roekeloosheid te toetsen. Een besluit dat op grond van de subjectiviteit van het begrip roekeloosheid alle mogelijkheden openlaat voor partijdige rechterlijke toetsing. Rechter mr. Veling is er echter op die wijze in geslaagd om met semantische kunstgrepen alle door mij gepresenteerde 20 voorbeelden van arbitrale partijdigheid te ontkennen. Hoe zeer hier sprake is van niet integer handelen blijkt uit voorbeeld V (blz. 7) uit het overzicht van partijdige arbitrale besluiten (bijlage 11):

Mr. Veling heeft het bestaan een door mr. Veenhof doelbewuste foute opdracht aan de accountant deskundige als niet partijdig weg te wuiven, terwijl aangetoond is dat mr. Veenhof door de accountant deskundige hiervoor werd gecorrigeerd.

Er was immers met kracht van bewijs aangetoond dat deze jaarstukken door en door gemanipuleerd waren. Mr. Veenhof moest uiteindelijk toegeven aan het verzoek van Eustatia ook de grootboeken voor de door de accountant deskundige uit te voeren studie ter beschikking te stellen. De wederpartij heeft aan de arbitrale opdracht voldaan door de grootboeken ter beschikking te stellen. Mr. Veenhof is er desalniettemin toe overgegaan de accountant deskundige op te dragen voor zijn studie alleen van de door de wederpartij opgemaakte gecorrumpeerde jaarrekeningen gebruik te maken.

Rechter mr. PH Veling ontkent doelbewust de bizarre argumentatie die door Mr. Veenhof in zijn vonnis van september 2010 heeft gebruikt om zijn besluit te rechtvaardigen: *“partijen zouden tijdens de mediatie hebben afgesproken dat van slechts de door de wederpartij opgestelde jaarstukken gebruik zou worden gemaakt”*.

Het is nauwelijks mogelijk een corruptere rechtvaardiging te bedenken voor een bewijsbaar corrupt besluit

Rechter mr. PH Veling kijkt weg wanneer Eustatia stelt dat mr. Veenhof voor dit besluit door de accountant deskundige is gecorrigeerd en dat hij zijn opdracht heeft moeten aanpassen.

Een en ander is een niet te ontkennen bewijs dat rechter mr. Veling ook voor wat betreft het aspect van de behandeling van de foute arbitrale besluiten ernstig in gebreke is gebleven.

3) Mr. Veling absolveert mr. Diaz van alle schuld. Men moet echter bedenken dat het hierbij gaat om een advocaat met een fout verleden die doelbewust een akte heeft gebruikt met het doel te misleiden. Als opeenvolgende rechters dit handelen goedkeuren dan heeft het er de schijn van dat de onderwereld greep heeft gekregen op de rechterlijke macht.

Ook mr. PH Veling blijkt een afkeurenswaardige bijdrage aan deze betreurenswaardige ontwikkeling te leveren.

De conclusie luidt ook hier niet anders dan dat mr. Veling voor wat betreft zijn handelen m.b.t. dit aspect van de hem ter behandeling toevertrouwde casus in ernstige gebreke is gebleven.

4) Mr. Veling schijnt de spot met Eustatia te willen drijven door als conclusie bij het vonnis in de casus tegen mr. Bonapart te stellen (vide blz. 28 van bijlage 1): *“De slotsom uit de voorgaande overwegingen is dat dat niet kan worden gezegd dat mr. Bonapart in zijn relatie tot eisers als advocaat niet de zorgvuldigheid heeft*

betracht die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot mag worden verwacht”.

Rechter Veling stelt dit nadat Eustatia heeft aangetoond dat

- mr. Bonapart verwijtbaar nalatig is geweest door, *tegen de wil van zijn cliënt*, akkoord te gaan met een door mr. Diaz voorgestelde arbiter.
- Mr. Bonapart had bovendien gezien de bezwaren van Eustatia tegen de mede door hem aan Eustatia opgedrongen arbiter, er speciaal op moeten toezien dat deze arbiter zich onpartijdig gedroeg. Maar mr. Bonapart heeft juist door verwijtbare nalatigheid het voor mr. Diaz en mr. Veenhof mogelijk gemaakt van een valse akte gebruik te maken.

Door gebruik te maken van deze valse akte is Eustatia tot op de dag van vandaag er niet in geslaagd een restschuld te innen. Ook niet nadat beslag is gelegd onder de VOF.

- Door mr. Diaz en mr. Veenhof toe te staan gebruik te maken van een valse akte, was het Eustatia ook niet mogelijk het vonnis van mr. Veenhof ter vernietiging voor te dragen. De daaraan verbonden risico's waren immers te hoog (bijlage 14).
- Mr. Bonapart heeft tegenover de Raad van Appèl beweerd dat hij de VOF uit de procedure heeft gehouden zonder dat hij zijn cliënt van dit opzienbarend besluit op de hoogte heeft gesteld. Weliswaar een leugen, maar desalniettemin niet getuigend van de *redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot* die mr. Veling voor ogen heeft.
- Mr. Bonapart heeft veel te laat een wrakingsprocedure tegen mr. Veenhof opgestart terwijl hij getuige zijn brief dd 5 oktober 2011 aan mr. Veenhof (bijlage 12) welhaast overtuigd moet zijn geweest van de partijdigheid van mr. Veenhof.

Die overtuiging moet er bij mr. Bonapart – ook gezien de in bijlage 11 samengevatte partijdige besluiten van mr. Veenhof – per se zijn geweest. Maar die overtuiging heeft slechts TÉ laat, veel te laat, tot actie geleid. Eustatia heeft door dit falen van mr. Bonapart grote schade geleden.

Het is überhaupt not done dat een rechter zich over het handelen van een advocaat uitlaat anders dan in termen van een oordeel over hem verweten zaken. Door van een advocaat te stellen dat hij een *redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot* is, komt rechter mr. Veling op het glibberig pad van vooringenomenheid. En dat klemmt in dit geval te meer daar mr. Bonapart absoluut niet beantwoordt aan het beeld van de redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat die mr. Veling van hem schetst. Een rechter die met de mr. Bonapart

verweten klachten wordt geconfronteerd en toch van deze advocaat durft te beweren dat hij de zorgvuldigheid heeft betracht die men van een vakbekwame advocaat mag verwachten, is of wel het spoor volledig bijster of is gewoonweg vooringenomen.

Het vonnis van mr. Veling toont aan dat er bij ons sprake is van gesanctioneerde corruptie in de rechtsspraak. Gesanctioneerde corruptie waarbij een rechter een advocaat die van een valse akte gebruik maakt in het gelijk stelt. Rechter mr. Veling gaat hierin zelfs een stapje verder door zélf een foute onderbouwing voor het gebruik van de valse akte te geven.

Mr. PH Veling is in het civiele proces in eerste aanleg dan ook veeleer als strafrechtadvocaat van de wederpartij opgetreden dan als de integere onpartijdige rechter, die hij behoorde te zijn.

Ik neem de vrijheid u erop te wijzen dat met dit vonnis het onder de macht van de Nederlandse rechtsspraak ressorterende Caribisch Gemeenschappelijk Hof van Justitie het bedenkelijk niveau haalt van het Gerecht van het buurland Venezuela. Ik wil niet generaliseren door te stellen dat het *altijd* zo aan toe gaat, maar in dit geval *is* het zo. Het is totaal onbegrijpelijk dat rechtsspraak van dit niveau onder de Nederlandse jurisdictie mogelijk is.

Indien dit de prelude op meerdere vonnissen van dit niveau mocht zijn, dan zal hier gaandeweg elk geloof in de integriteit van de rechterlijke macht verdwijnen.

Resumerend:

Mr. Veling heeft zich in de behandeling van de casussen tegen mr. Veenhof, mr. Diaz en mr. Bonapart laten kennen als een door en door foute rechter in wie ondergetekende, maar ook anderen, niet de minste vertrouwen als rechter kunnen stellen:

- Mr. Veling heeft goed gevonden dat mr. Veenhof in samenwerking met mr. Diaz op bedrieglijke wijze de VOF aan het arbitrageproces heeft onttrokken waarbij doelbewust gebruik is gemaakt van een bewijsbaar valse akte.
- Mr. PH Veling heeft ondanks de aan hem overgelegde bewijsstukken woordelijk de bedrieglijke beweringen van de raadsheer van mr. Veenhof gevolgd. Hij heeft de falende arbiter mr. Veenhof met foute argumenten van alle hem verweten klachten vrijgepleit.

- Mr. PH Veling heeft doelbewust ontkend dat arbiter mr. FJP Veenhof in de door hem voorgezeten arbitragezaak met de foute advocaat mr. Diaz heeft samengespannen.
- Mr PH Veling heeft de foute advocaat mr. R Diaz van wie met onweerlegbare bewijsmiddelen is aangetoond dat hij doelbewust een akte heeft vervalst, van alle schuld vrijgeleit.
- Mr. Veling heeft advocaat mr. M Bonapart van wie met onweerlegbare bewijsmiddelen is aangetoond dat hij op alle fronten als raadsheer heeft gefaald, als het ware spottend met klager, een betrokken advocaat genoemd.

Een rechter die met de bewijsstukken wordt geconfronteerd die hem door Eustatia zijn aangeleverd toch volhoudt met een authentieke akte en met betrokken advocaten te doen te hebben is of wel het spoor volledig bijster of is gewoonweg corrupt.

Een rechter die niet alleen de onweerlegbare valsheid van de akte ontkent maar ook alle bij die valse akte betrokken hoofdrolspelers met doelbewust gebruikte non argumenten van alle schuld absolveert, is een foute rechter die het hoge beroep van rechter eigenlijk niet waard is.

Gaarne vernam ik van u, welke uw standpunt in deze is.

Ik ben te allen tijde bereid mijn klacht schriftelijk of mondeling toe te lichten.

Hoogachtend,
JM Eustatia

Curaçao 14 november 2016